

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 89: Forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (Invalideforsikringer).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 30/11 94).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Klaus Hækkerup (S):

Det lovforslag, Folketinget nu tager fat på at behandle, tager sit udgangspunkt i, at en invalideforsikring kan oprettes enten i et livsforsikrings-selskab, i en pensionskasse eller i et skadesfor-sikrings-selskab. Forskellen og baggrunden for lovforslaget er, at hvis man placerer invalidefor-sikringen i et skadesforsikrings-selskab, skal der ikke betales realrenteafgift af den opsparede re-serve. Hvis den derimod placeres i et livsforsik-rings-selskab eller i en pensionskasse, skal der betales realrenteafgift.

Det er selvfølgelig for det første en helt uhen-sigtsmæssig forskelsbehandling. For det andet har vi som et fast princip i vore opsparingsord-ninger, at hvis man får fradrag for dem, skal der tillige betales realrenteafgift af det, der opspa-res.

Det finder imidlertid ikke sted her, og af disse grunde er der derfor ved begge disse to ud-gangspunkter god grund til at overveje en æn-dring af ordningen. Regeringen har foreslået, at

man afskaffer muligheden for at oprette fra-dragsberettigede pensionsordninger med lø-bende udbetalinger i skadesforsikrings-selska-ber. Det foreslås også, at man ophæver mulig-heden for skattefrit at kunne overføre invalide-forsikringer til skadesforsikrings-selskaber.

Vi kan fra Socialdemokratiets side selvfølgelig tilslutte os regeringens lovforslag. Vi har i dag i udvalget på formandens foranledning, formoder jeg, selv om lovforslaget endnu ikke er henvist til Skatteudvalget – det ville da nok også vække en del undren, hvis det blev henvist til et andet udvalg – haft delegationer fra bl.a. Assu-randør-Societetet og Arbejdsmarkedspensions-rådet, som har fremført nogle synspunkter ved-rørende lovforslaget.

Dels har de et ændringsforslag, som de mener kan løse problemerne. Det føler jeg mig ikke helt overbevist om, men det må vi selvfølgelig bede om ministerens kommentarer til og så se nær-mere på. Vi havde under deputationens fore-træde for udvalget lejlighed til at spørge dem, om en mulig løsning kunne være den, at man spaltede forsikringen op, så vi havde invalide-forsikringen for sig og resten af forsikringspor-teføljen for sig, og at man derefter pålagde inva-lideforsikringsporteføljen realrenteafgift.

Det kom der ikke noget klart svar på fra de-putationen. Begge muligheder må selvfølgelig overvejes. Det, der er vigtigt for os i Folketinget, er jo at finde den mest hensigtsmæssige løsning, der sikrer, at vi får en ligestilling i beskatningen, sådan at det er fuldstændig uafhængigt af, hvil-ken selskabsform man vælger at tegne sin inva-lideforsikring i. Så med det udgangspunkt og under forudsætning af en nærmere drøftelse i udvalget er der tilslutning.

Svend Aage Jensby (V):

Fra Venstres side kan vi sige, at vi naturligvis også er med på at forhindre, at man unddrager sig – det er måske et lidt stærkt udtryk, men så undgår på mere eller mindre snedig vis at betale en realrenteafgift, som man alle forhold taget i betragtning burde betale. Det er vi helt med på, for det er jo det, der er sigtet med lovforslaget, så det støtter Venstre.

Men det er jo rigtigt, som hr. Klaus Hækkerup har været inde på, at vi i Skatteudvalget fik nog-le argumenter, der navnlig retter sig mod § 2, stk. 4, altså overgangsproblematikken. Det er jo også den, vi i Venstre er meget betænkelig ved, fordi vi mener, at vi griber ind i bestående afta-ler. Der er mennesker, som har indrettet sig på

og har disponeret efter at have fradragsret i en lang årrække på nogle fornuftige ordninger om invaliditetsforsikring, og de bliver altså ramt af det her. De mister efter overgangsreglerne deres fradrag.

Vi mener – det blev i øvrigt også fremført på mødet fra Assurandør-Societetets side, uden at jeg i detaljer skal referere fra udvalgets arbejde – at der kunne være problemer med at overføre en bestående forsikring fra et skadesforsikrings-selskab til et livsforsikrings-selskab. Der kunne bl.a. være det forhold, at der var sket en forøgelse af risikoen og den slags ting.

Så jeg er faktisk enig med hr. Klaus Hækkerup i, at de problemer, der er med overgangs-reglerne, mest hensigtsmæssigt kan drøftes i udvalget, så vi dér kan få ministerens svar på de efter min mening meget positive henvendelser, som bl.a. Assurandør-Societetet er kommet med. Jeg har også fået en henvendelse fra Foreningen af Registrerede Revisorer, og der er andre, der har rettet henvendelse til os.

Så derfor: Med de bemærkninger kan jeg tilsi-ge et positivt udvalgsarbejde.

Brian Mikkelsen (KF):

Skatteministeren har med dette lovforslag villet stoppe spekulationen omkring realrenteafgiften i forsikringsselskaberne. Som sådan er motiverne bag lovforslaget gode nok, og dem kan Det Konservative Folkeparti godt støtte.

Forslaget indebærer imidlertid en række problemer, fordi det har mere vidtrækkende konsekvenser end dem, der gøres rede for i bemærkningerne. Heraf fremgår det, at der ikke ses at være hensyn, der taler for, at invaliditetsforsikringer med fradragsadgang placeres i skadesforsikringsselskaberne.

Imidlertid er kendsgerningen den, at forsikringer med invalidedækning kun i begrænset omfang kan tegnes i et livsforsikringsselskab. Som reglerne for forsikringsselskaberne er nu, har livsforsikringsselskaberne nemlig ikke koncession til at tilbyde invalidedækning til andre end en begrænset kreds.

Endvidere vil, som hr. Klaus Hækkerup og hr. Svend Aage Jensby også var inde på, en del af de bestående forsikringer ikke umiddelbart kunne overføres til livsforsikringsselskaberne. Det har noget at gøre med, at der kan være problemer med forsikringstagernes helbred, og så vil livsforsikringsselskaberne ikke umiddelbart tage dem. Der kommer altså en del mennesker i klemme, som man bliver nødt til at gøre noget for.

En række forsikringstagere havde, da de tegnede deres forsikring i et skadeforsikringsselskab, en anden helbredssituation end den, de har nu, og helbredssituationen kan altså være blevet forringet. Konsekvensen heraf er, at der vil være en stor gruppe, der ikke længere vil kunne forsikres.

Det Konservative Folkeparti er generelt af den opfattelse, at man skal søge at tilskynde til, at man skal forsikre sig selv. Dette lovforslag vil i den foreliggende udgave have den modsatte virkning. Det vil medføre, at en række personer, når de bliver ramt af eksempelvis ulykke eller sygdom, ikke vil være i stand til at klare sig selv via deres forsikring, men vil være overladt til at blive forsørgt af offentlige midler. Det mener vi er uheldigt, og det er vel også utilsigtet af ministeren. De ekstra penge, der ved dette lovforslag vil komme ind i statskassen, vil vi dermed skulle bruge flere gange senere.

En anden betænkelighed, vi har, er, at der med forslaget lovgives med tilbagevirkende kraft. Det betyder, at de forsikringstagere, der har tegnet forsikringer alene for at være forsikret i en ulykkes- eller sygdomssituation i tillid til gældende regler og uden at have haft motiver til at undgå realrenteafgiften, bliver ramt unødigt hårdt. Lovgivning med tilbagevirkende kraft er principielt ud fra et retssikkerhedssynspunkt uheldigt, og derfor kan Det Konservative Folkeparti heller ikke støtte det.

På den anden side mener vi, det er rigtigt at ligestille skades- og livsforsikringsselskaber, for så vidt angår de forsikringer, der har løbende udbetalinger, så der betales realrenteafgift af begge forsikringstyper. Men vi mener ikke, at man behøver at fjerne fradragsadgangen for indbetalinger for at pålægge en realrenteafgift.

Alt i alt mener vi, at de bestående forsikringer ikke bør fratages fradragsadgangen, at man skal forsøge at arbejde med en teknisk mulig løsning, hvor de bestående ordninger bevares i skadesforsikringsselskaberne, men pålægges realrenteafgift for fremtidige indbetalinger, at adgangen til at overføre reserver fra et livs- til et skadeforsikringsselskab efter personbeskatningslovens § 41 ophæves med virkning fra 30. november 1994, og at ikrafttrædelsestidspunktet udskydes til eksempelvis 1. januar 1996, så man kan nå at gennemarbejde forslaget ordentligt og dermed undgå de uheldige virkninger, som jeg her har skitseret, af et ellers velmotiveret lovforslag, som Det Konservative Folkeparti for så vidt motiverne kan støtte.

Jes Lunde (SF):

SF kan støtte lovforslaget. Vi tror på skatteministerens argumentation om, at det er nødvendigt at lave det her for at undgå en unddragelse af realrenteafgiften for de her selskabers vedkommende.

Så er det klart, at sådan et forslag jo sætter gang i lobbyvirksomheden, og vi er vel også alle sammen allerede blevet opsøgt af Assurandør-Societetet, som har nogle stærke synspunkter på det her. Det er der ikke noget mærkeligt i. Vi skal selvfølgelig i løbet af udvalgsarbejdet have undersøgt, om de har noget at have deres synspunkter i. Det kan da godt være, man kan finde andre løsninger i retning af dem, den konservative ordfører var inde på: at lade invalideforsikringerne stå i skadesforsikringsselskaberne, men alligevel betale realrenteafgift. Så vidt jeg kan se, skal det så ikke kun være for fremtidige indbetalinger, men også for den sum, der i givet fald er der, for at der kan være parallelitet i det her.

Må jeg så komme med den bemærkning til den konservative ordfører og til Venstres også, at vi har jo ikke tradition for her i Folketinget at kalde det lovgivning med tilbagevirkende kraft, når man ændrer i fradragsreglerne. Det kalder vi ikke tilbagevirkende kraft. Tilbagevirkende kraft ville være, hvis vi ændrede i deres fradragsforhold for 1994 f.eks.; det vil være tilbagevirkende kraft, for så er det en disposition, der er foretaget i henhold til nogle skatteregler, som man havde regnet med kunne gælde i det indkomstår, man var i, men som blev ændret bagud, ikke kun med virkning for december måned, men også for januar og februar og alle de måneder, som er passeret; det ville være tilbagevirkende kraft. Men når vi ændrer på fradragsreglerne i fremtiden, plejer vi ikke herinde at kalde det tilbagevirkende kraft.

Her får vi jo mulighed for at undvige; tilbagevirkende kraft er, hvis man kommer med en efterbeskatning af folk for noget, hvor de ikke har nogen mulighed for at undvige det, fordi de har disponeret for længst. Det er dispositioner, der er sket, og som man så griber ind over for, og sådan noget skal vi selvfølgelig holde os ude af. Men jeg tvivler på, at man kan gøre de betænkeligheder gældende ved det her lovforslag.

Selvfølgelig vil vi i udvalgsarbejdet kigge på, hvad der måtte komme af saglige indvendinger, men de skal altså være gode, hvis der skal ske ændringer i lovforslaget, som vi ellers som udgangspunkt er positive over for.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Det, der er problemet ved den her tilbagevirkende kraft, er, at der er nogle personer, der har tegnet en forsikring under nogle gældende vilkår. Deres vilkår kan have ændret sig; de er f.eks. blevet syge, de kan have fået dårlig ryg, eller de kan have fået dårligt hjerte. De kan så få et overflytningsproblem, når de skal flyttes over til et andet selskab, og de kan så komme i klemme. Det er da at lovgive med tilbagevirkende kraft. Så der er nogle, for hvem det får meget, meget, meget negative konsekvenser, og det bør Folketinget ikke lovgive om.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Vi ser meget gerne på, om der kan findes en løsning for de mennesker, som har fået en forhøjet risiko, og som derfor ikke kan gentegne deres forsikring på de samme vilkår. Det ser vi meget gerne på om man kan finde nogle løsninger på, og det er muligt, at en løsning er, at de kan få lov til at stå i et skadeforsikringsselskab, men at de dele af porteføljen, som har med ulykkesforsikringer og invaliditetsforsikringer at gøre, bliver underlagt en realrentebeskatning, sådan at der er et parallelitetssystem.

Jeg forstod det bare sådan, at det var det, at folk ikke havde fradragsret, der var tilbagevirkende kraft. Hvis man anlægger det synspunkt, så er der i hvert fald mange ting, det ikke kan lade sig gøre at ændre på i skattelovgivningen, fordi man så kan spørge: Jamen kan man så overhovedet gennemføre skattereformer? De ændrer beskatningen af éns indkomst, de ændrer rentefradragets værdi, og man havde her disponeret 20 år frem med nogle andre satser, så derfor kan ingenting ændres.

Men jeg er helt enig i, at hvis det drejer sig om et sygdomsforløb og den enkeltes skadesituation, som er ændret, så må vi se på, om reglerne kan laves sådan, at de mennesker bliver reddet, uden at vi mister noget af det provenu, som vi skal sikre med det lovforslag her.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg skal for det første sige til hr. Brian Mikkelsen, at den anvendelse af begrebet tilbagevirkende kraft på skattelovsområdet, som hr. Jes Lunde gjorde rede for, er den, der normalt bruges i Folketinget.

For det andet skal jeg sige, at her taler vi om,

at man efter regeringens lovforslag lægger op til, at man kan overføre en gruppe, der har invalideforsikring, fra et skadesforsikringsselskab til f.eks. et livsforsikringsselskab, og det, der er baggrunden for regeringens lovforslag, er, at Finanstilsynet – hvad de også er indstillet på – vil lave en ændring af reglerne, sådan at der kan ske en bestandoverførsel, altså sådan at man kan overføre hele gruppen uden at foretage en individuel helbredsbedømmelse.

Men det forudsætter selvfølgelig, at de pågældende selskaber også er indstillet på at gøre det, og hvis det, hr. Brian Mikkelsen har givet udtryk for her, er, at Det Konservative Folkeparti nu, inden vi tager fat på for alvor at behandle lovforslaget, har ladet sig halehænge af en eller anden lobbyist, der er kommet rendende på gangen, så må vi på det stærkeste tage afstand fra det.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Altså, politik er jo at diskutere, politik er at overbevise, politik er at argumentere, og jeg vil sige, at den attitude, som hr. Klaus Hækkerup kommer med her, er da noget af det mest konservative, jeg har hørt længe i ordets negative forstand.

Problemet er jo her, at der er nogle utilsigtede skadevirkninger af lovforslaget. De fleste er vel enige om, at der er folk, der kommer i klemme. Det er ikke bare, som hr. Klaus Hækkerup lægger op til, at man råder til, at man får flyttet de her forsikringer. Nej, det her er dødsstødet til skadesforsikringer i skadesforsikringsselskaber. Så vil man flytte dem i én stor pulje over til livsforsikringsselskaber, men det er jo at forrykke konkurrencen, og det kan Folketinget, synes jeg i hvert fald, ikke være med til.

Poul Nødgaard (FP):

Da Fremskridtspartiets skatteordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne meddele, at Fremskridtspartiet ikke kan støtte det foreliggende lovforslag.

Alene af alle de bemærkninger, der nu er fremkommet specielt fra konservativ side, kan man se, at der er en masse uafklarede spørgsmål i det her lovforslag. Jeg kunne da godt tænke mig at spørge skatteministeren, hvordan han kan forestille sig, at sådan et lovforslag kan jaskes igennem på de 8-9-10 dage, der er tilbage, inden vi skal holde juleferie.

Jeg mener også, der er en masse forkerede ud-

gangspunkter i lovforslaget. Der står f.eks. i den skriftlige fremsættelse: »En placering af invalideforsikringer i et skadesforsikringsselskab er efter regeringens opfattelse udelukkende begrundet i den herved opnåede realrenteafgiftsbesparelse.«

Det kan man selvfølgelig godt skrive, men det kan man jo ikke bevise noget om. Det, jeg tror der mere er baggrunden for det her lovforslag – det kan jeg lige så godt sige til regeringen – er jo simpelt hen, hvad der også står i bemærkningerne, nemlig at man regner med, at det giver ca. 1 mia. kr. ekstra i realrenteafgift. Så kunne jeg godt tænke mig at spørge: Kan jeg så gå ud fra, at man enten afdrager dem på statens gæld eller i hvert fald gør statsunderskuddet mindre i stedet for at bruge dem til noget andet? For det er nok dér, hunden ligger begravet, hvis jeg må bruge det udtryk. Det drejer sig jo simpelt hen om at få flere penge i den slunkne danske statskasse.

Men jeg vil stadig væk advare imod med så kort varsel at gennemføre et sådant lovforslag, som man i realiteten ikke kender konsekvenserne af. Jeg kan i øvrigt ikke forstå, at den konservative ordfører på én gang står op og siger, at man tilslutter sig lovforslaget og samtidig faktisk taler imod det. Men sådan er det vel, indtil man måske får en lidt større politisk erfaring, end hr. Brian Mikkelsen har haft i den foreliggende sag. Jeg synes imidlertid, at jeg har meget svært ved at forstå den ordførertale, der blev holdt, hvor man faktisk har en masse kritik af lovforslaget og så slutter med at sige, at man i øvrigt støtter lovforslaget. Jeg forstår det ikke; det er muligt, at der er nogle andre, der gør det, men tillykke med beslutningen.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det skal være en kort bemærkning til det indlæg, hr. Brian Mikkelsen havde før. Hr. Brian Mikkelsen snakkede om utilsigtede skadevirkninger. Han mener formentlig utilsigtede følger-virkninger. Og så påstår han, at det her vil være dødsstødet, sådan som regeringens lovforslag foreligger – dødsstødet til skadesforsikringsselskaberne.

Lad os nu lade være at komme for højt op. Der skal nok blive tegnet mange tusinde skadesforsikringer også i de kommende år i Danmark med eller uden det her lovforslag.

Jeg vil godt spørge om, hvad der er Det Konservative Folkepartis politik: Vil man i givet fald

gennemføre en opdeling, sådan at man fortsat i skadesforsikringsselskaberne kan tegne invalideforsikring og lave en opdeling af porteføljen, så der betales realrenteafgift af den del, der vedrører invalideforsikring? Ja eller nej.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

På hr. Klaus Hækkerups meget bombastiske spørgsmål om ja eller nej kan jeg svare ja. Selvfølgelig vil vi godt være med til at ligestille de to forsikringstyper, og der skal også betales realrenteafgift til skadesforsikringsselskaberne.

Årsagen til, at jeg siger, at det giver dødsstødet til skadesforsikringsselskaberne, er jo, at mange, der tegner en sådan forsikring – de kan være selvstændige, eller de kan være lønmodtagere – lige pludselig oplever, at de skal betale sandsynligvis dobbelt præmie for at få det samme ud af det, når fradraget bliver fjernet.

Så er det mere hensigtsmæssigt – det er blot det, jeg siger, og det er det, vi tager op under udvalgsbehandlingen – at man gennemfører en realrenteafgift også for skadesforsikringsselskaberne.

Og til hr. Poul Nødgaard: Jamen vi synes, at motiverne i det her lovforslag er gode. Vi vil godt forhindre, at staten oplever et provenutab på 1 mia. kr., og vi vil også godt forhindre spekulation, som nogle selskaber har gennemført ved at flytte fra det ene selskab til det andet. Så derfor kan vi godt støtte hovedsigtet i forslaget, men vi har en del indvendinger, som vi håber ministeren vil tage til efterretning eller i hvert fald vil diskutere med os under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg går herop, fordi jeg er helt målløs over hr. Poul Nødgaards voldsomme angreb på hr. Brian Mikkelsen og Det Konservative Folkeparti. Jeg synes da, det er udtryk for en meget god parlamentarisk skik, at man sætter sig ind i de lovforslag, man behandler her i Folketinget, og hr. Brian Mikkelsen gjorde jo nøjagtig det, da han sagde, at vi går ind for, at også dette område skal realafgiftsbelægges. Det var det, hr. Brian Mikkelsen sagde, og det sagde Venstres ordfører jo også. Men der er altså noget i lovforslaget, som også jeg står usikker over for, og derfor har jeg taget ordet.

Vi har fået tre henvendelser fra tre forskellige forsikringsselskaber – eller forsikringsgrupper

er det jo nærmest i dag – hvor man altså sidder med det indtryk, at man ud over at pålægge realrenteafgift med dette lovforslag også vil fratage folk fradraget for de forsikringer, de har. Det er ikke umiddelbart til at læse ud af lovforslaget, men når tre organisationer og tre store forsikringsselskaber henvender sig om det, så sidder man altså tilbage med en lille smule usikkerhed, og det er den, vi – det er til hr. Poul Nødgaards orientering – spørger ministeren om, og vi får formentlig et svar, når ministeren får ordet.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal bare kort meddele, at vi støtter forslaget, og vi glæder os i øvrigt over, at der i Folketinget er et stort flertal for at stoppe spekulationer i realrenteafgiften. Vi forstår, at der er et stort flertal, der mener, at vi skal ligestille alle de opsparinger, der er lavet med fradragsret, sådan at de altså ikke alene beskattes ved udbetaling, men også beskattes via en realrenteafgift. Det er vi helt enige i.

Vi vil bare tilkendegive, at vi ønsker, at det synspunkt skal gælde alle former for fradragsberettiget opsparring, der er foretaget til pensionsformål og lign., det vil sige alle de penge, der i dag er friholdt for realrentebeskatning, enten ved at de er placeret i aktier eller andet, eller ved at opsparingen er foretaget før 1983.

Disse pensionsformuer burde naturligvis ligestilles med alle andre pensionsformuer i dette land og burde dermed kunne give et ganske betydeligt skatteprovenu til statskassen, hvis vi gennemførte princippet om ligestilling af disse former for opsparring i forhold til realrenteafgiften. Vi regner med, at der ville komme ca. 20 mia. kr. i statskassen, hvis vi gennemførte dette princip, og jeg vil hermed sige, at det er noget, vi vil fremsætte et forslag om.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg føler mig foranlediget til at sige, at der i det her lovforslag heller ikke er tale om nogen form for lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Jeg tror, man skal være karrig med at bruge det udtryk, og man skal i hvert fald være opmærksom på, at dispositioner, der træffes som følge af ændrede regler, ikke uden videre kan siges at komme ind under betegnelsen lovgivning med tilbagevirkende kraft. Det er klart, at alle har forventninger til fremtiden, men hvis der sker ændringer i lovgivningen, kan man ikke på forhånd kalde det en form for lovgivning med tilbagevirkende kraft. Så jeg vil adva-

re mod, at man bruger det ord til mere end en meget klart defineret situation, hvilket hr. Jes Lunde var inde på tidligere i debatten.

Jeg er også klar over, at der har været en del henvendelser. Det er jo ikke noget nyt, det er der jo normalt ved fremsættelsen af et lovforslag. Jeg er også klar over, at vi har en forholdsvis kort periode at gøre det her færdig i. Der vil under ingen omstændigheder blive tale om lovjaskeri, som det blev antydnet af hr. Poul Nødgaard.

Departementet og jeg er klar over de problemer, der er blevet nævnt, og vi vil selvfølgelig under alle omstændigheder tage hensyn til alle de problemer, der er nævnt. Ingen af dem er overraskende for os. Vi skal nok få dem ordnet sådan, at ingen føler sig trådt over tæerne.

Så jeg takker for en overvejende positiv tilkendegivelse fra hele salen bortset fra Fremskridtspartiet, og jeg lover, at de problemer, der er blevet nævnt, vil der blive taget hånd om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L. 90: Forslag til lov om ændring af lov om erhvervelse af fast ejendom.

Af justitsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 30/11 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget. Hidtil har EU-borgere, som er arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende her i landet, samt selskaber, der ikke har hjemsted i Danmark, uden Justitsministeriets tilladelse kunnet erhverve fast ejendom til helårsbolig eller erhvervsmæssige formål.

Der er nu tre nye EU-direktiver, som giver en opholdsret - og jeg understreger ordet opholdsret, for det er ikke en opholdstilladelse; det er simpelt hen en ret til EU-statsborgere i Danmark - til studerende, pensionister og en restgruppe af personer, der er i stand til at forsørge sig selv.

For at kunne udnytte denne opholdsret kræves det, at man har en sygesikring i sit hjemland, og at man har tilstrækkelige økonomiske midler, så der ikke bliver udgifter for det danske sociale system. De personer, der opfylder disse betingelser, skal altså kunne erhverve fast ejendom til helårsbolig under deres ophold her i landet. Og jeg understreger, at sommerhuse ikke er omfattet af denne regel.

Det er en bemyndigelse til justitsministeren, som vi støtter, og så går vi ud fra, at justitsministeren fastsætter regler, så disse personer uden tilladelse kan erhverve ejendom.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Venstre er meget tilfreds med dette lovforslag. Lovforslaget ligger i god forlængelse af vores ønsker om et Europa uden grænser.

I et stadig mere integreret Europa er det helt naturligt, at borgerne arbejder og tager ophold på tværs af grænserne. Det er godt, at vi nu udvider personkredsen med studerende og pensionister og andre EU-borgere, der kan forsørge sig selv.

Dette er også et glimrende eksempel på afbureaukratisering: Der fjernes en regel, som tidligere har givet anledning til problemer for udenlandske statsborgere.

Nu kan vi langt bedre sige velkommen til EU-borgere, uden at der skal føres forhandlinger med flere offentlige instanser.

Venstre stemmer derfor med glæde for lovforslaget.

John Vinther (KF):

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig de betragtninger, som fru Inge Dahl-Sørensen fremkom med lige før.